

den sidste del af perioden endnu er på et foreløbigt stadi i planlægningen af deres aktiviteter, der derfor i et vist omfang ikke er medtaget.

Boligstyrelsen er videre bekendt med, at en række kommuner har iværksat forskellige forberedende aktiviteter, der delvis er sat i stå på grund af den bevillingsmæssige situation (der tænkes på registrering m.v. som forløber for udarbejdelse af saneringsplaner eller byfornyelsesbeslutninger).

I forbindelse med udsendelsen af den nævnte cirkulæreskrivelse tilkendegav boligstyrelsen vejledende over for de kommuner, som havde svaret på boligstyrelsens tidligere cirkulæreskrivelse for 1983, inden for hvilke rammer de kunne forvente at få tildelt statsstøtte i perioden 1984-86. Denne procedure var tilrettelagt i overensstemmelse med det i redegørelse til folketingets boligudvalg af 8.2.1983 om den bevillingsmæssige situation på sanerings/byfornyelsesområdet anførte (redegørelsen er optrykt som bilag til boligudvalgets betænkning af 15.3.1983 over forslag til lov om ændring af lov om byfornyelse og boligforbedring m.fl.) Ved uddelingen af rammer måtte styrelsen gøre sig forskellige forudsætninger. Herunder forudsatte man, således som det var tilkendegivet over for folketinget, at afvikling af gamle planer måtte have prioritet frem for igangsættelse af nye planer. Den samlede ramme for perioden 1984-86 kunne opgøres til i alt knap 1,5 mia kr. Heraf forudsattes ca. 0,5 mia kr. anvendt dels til opfølgning af allerede igangværende planer, dels til nye kommuner, der ikke allerede i 1983 havde redegjort for ønsker om at gennemføre sanering og byfornyelse (50 mill. kr. ), og støtte i henhold til boligtilsynskapitlet, lov om tvangsadministration, forsøgssaneringer m.v. (75 mill. kr.).

Til fordeling til nye planer var således ca. 1 mia kr. Boligstyrelsen uddelte denne milliard til 36 kommuner på baggrund af disses relative andel af byfornyelsesbehovet, således som dette kunne opgøres på baggrund af bygnings- og boligregisterets oplysninger om boligstandarden i de enkelte kommuner. Der blev som tilkendegivet i redegørelsen taget særligt hensyn til de kommuner, der kunne komme »i klemme« som følge af de meget store igangværende aktiviteter eller planlagte aktiviteter.

Det forudsattes videre i cirkulæreskrivelsen til kommunerne i overensstemmelse med den ovenfor nævnte redegørelse, at tilsagnsgivningen til saneringsformål ophørte med udgangen af 1986. Dette indebærer naturligvis ikke, at den fysiske gennemførelse af saneringsplanerne skulle være afsluttet på dette tidspunkt, men alene at de statslige støttemidler fra 1.1.1987 alene skulle anvendes efter byfornyelseslovens regler.

I forhold til de forudsætninger, der lå til grund ved uddeling af vejledende rammer til de pågældende kommuner, er der efter modtagelsen af de nu foreliggende kommunale bevillingsmæssige ønsker sket 2 ganske afgørende ændringer. For det første har erfaringer med gennemførte ombygninger i større skala i nogle kommuner medført en væsentlig opjustering af behovet for støtte til opfølgning af igangværende saneringsplaner. For det andet er der tilkommet væsentlig flere kommuner, end boligstyrelsen forventede. Dette indebærer, at det kan blive nødvendigt, hvis ikke der skal foretages en reduktion af de rammer, kommunerne har planlagt efter, også i et vist omfang at meddele tilsagn om statsstøtte efter saneringsloven i året 1987. Problemerne søges i øvrigt løst primært ved gennem en forhandling med de kommuner, der har meget store opfølgningsbehov, at søge gennemført besparelser af væsentligt omfang.

Sammenfattende om kommunernes ønsker kan det herefter siges, at der fortsat i 1984 på det nuværende grundlag kan forudses en meget vanskelig situation. Det kan videre siges, at det gennemsnitlige støttebehov i den pågældende 4-årige periode udgør lidt under 1 mia kr. om året.